

ниче гудеши да ти писма от свойта
дочерка Лейпуш. Него дуб, когато полу-
такава негово писмо, е истински празник
за мене и хората, то поне временно
не откъсва от нашия живот или не
добро моят. А мойта мой живот отдавна
не е бил нито мина, нито красна, нито
спокоен. В добавение към всичко това
да ти кажа едно: сто третия месец като
лора лора от невяквания. Ти знаеш,
како трудно е да имаш повече в
книги и повече да издана, да мога
не искам да ти се разпростират.
Она върва като те ми настана подо-
брение. Но тя е станала толкова
скелетна, щото стража ме е дори
да върва за подобрение.

Има е здрава, ходи си изцяло
на своето умишце, от всички
в книги навън тиде, но то не ще
рече, те се е дигнимирала много.